

вѣны-ты за да обади, че изгрѣва Слънце-то. Тя имала за съпругъ Тиѳона, единъ прочють ловець, и братъ на Троянскый Царь Приама. Тиѳонъ, кой-то былъ добль даръ за безсмрътіе, нъ не и за вѣчнъ младость, до толкова изнемощѣлъ на старость, что-то Юпитеру домилѣло та го прѣобразиль на щурець.

Аврора залибила Кефала, единъ младъ ловець съ рѣдкѣ хубость, и му дала едно копіе, на кое-то удари-ти бѣхъ сполучни. Ревнивость-та на Кефаловѣ-тѣ женѣ Прокрисѣ, направила да бѣде тоя даръ пагубенъ. Тя ся была скрыла зади еднѣ фойнѣ, за да съгладва Кефала. Нъ тамъ имало лѣгло на еднѣ кошутѣ и като рекла да излѣзе зашюмтѣло; Кефалу ся сторило, че кошута-та излиза, та той, врьлилъ копіе-то си и безъ да знае убилъ женѣ си. Кога видѣлъ злочестый Кефалъ, че вмѣсто кошутѣ, той былъ ударилъ женѣ си, отъ голѣмѣ скръбѣ поиска да убіе и себе си; Аврора и сѣдбы-ты го въспрѣмы нъ като видѣли, че той никога нѣма да ся утѣши, тыи измѣнили и Кефала и Прокрисѣ на звѣзды и гы поставили на небесный сводъ. Лесно е да ся разбере, че тая исторія за Кефала прѣдставлява обычяи-ты и бѣды-ты на лова. Страсть-та на единъ ловець за Аврорѣ, не е друго, а показва само, че ловци-ти обычяетъ да ставать рано; а копіе-то, кое-то устрѣлило Прокрисѣ, показва пакости-ты, кои-то много чясто ся случвать въ това пагубно развлѣченіе.

Мемнонъ, единъ силенъ владѣтель, кой-то царувалъ на еднѣ странѣ отъ Истокъ, и кой-то завелъ въ Троянскѣ-тѣ обсадѣ десять хыляды войницы, былъ сынъ на Аврорѣ и на Тиѳона. Той быде убитъ отъ Ахыла. Слѣдъ смръть-тѣ му въздигнѣли му статуи, отъ кои-то най-прочюта-та е она Егы-